

tulles tuhhat nelja jookstes seie pole. Jä sinna nüüd rahholikkust seisma, egga koer nüüd ka ennam sinnule ühtegi pahha ei te, temma teab jo ommeti ka jubba sest uest seadussest."

Rebbane pöris kui walf ümber, ütles: „Kes teab, kas temma paggan moistab ka trükkitud kirja luggeda. Parrem hoian ennast se kord weel emale."

Kaddus metsa, muud kui tolm tagga.

Pihho silmas.

Jäsa tulas rehhe al, pissoke wallato pois jooksis wärrawa ette, kus pole tuul agganad aias, katus kappaga finniwõtta, ütles: „Tulge, tulge linno-
fessed, minna püan teid feik ennesele."

Jäsa ütles: „Pois, minne seält ärra, pihho tuleb silma!"

Poiokenne läks teisele pole, jäsa tulas eddasi, jubba mehheke püab jälle linto. Üks äsi lendab ta silma: „Dih, mis pahha!" — Odrub filmi, filmad hakka-
wad wet jooksuma, kippitab ja wallutab, pois karjub.

Jäsa pengi peält mahha, andis poisile ühhe hea plaksu: „Kas si tuppä emma jure!"

Pois nuttes tuppä, rägib omma luggu. Emma ütles: „Miks sa jäsa kasko ei kuland?" — No, kui sa lubbad teine kord sannakulelik olla, ma tahhan ommeti katsuda, kas same jälle wälja?"

Wõttis poisikesse põlwele peäle, pehme keele otsaga üks kord ülle silma; teist korda; kui kolmat korda, jubba pihho